

C *u* *n* *s* *t*

**DIGITAAL TIJDSCHRIFT
VOOR CULTUUR, KUNST EN LANDSCHAP**

FLEVOLAND

03 / 2013

M a a r t 2013

Redactioneel

Voor Witho Worms (kunstenaar/fotograaf) was afgelopen maand een topmaand: zijn boek over de steenkoolbergen is uitgeroepen tot het Best Verzorgde Boek van 2012. *Bij de internationale boekjurering Schönste Bücher aus aller Welt is een gouden medaille toegekend aan het Nederlandse fotoboek Cette montagne c'est moi van Witho Worms.* Voor het volledige bericht, ga naar: [http://www.bestverzorgdeboeken.nl/nl/nieuws/Witho woont even \(hopelijk tijdelijk\) in Amsterdam, maar hij blijft verbonden met Almere.](http://www.bestverzorgdeboeken.nl/nl/nieuws/Witho%20woont%20even%20(hopelijk%20tijdelijk)%20in%20Amsterdam,%20maar%20hij%20blijft%20verbonden%20met%20Almere.)

Het maartnummer van CUNST staat natuurlijk vol met hoogtepunten. Arnold Jongkind toont op 13 april zijn nieuwe collectie; daarop vooruitlopend zijn eerdere werk in Galerie CUNST. Het meeste is verkocht, want zo gaat dat met zijn werk, het is gewild, crisis of geen crisis.

Verder gedichten, een sprookje, besprekingen, beschouwingen en terugblikken.

Natuurlijk hoop ik u te zien bij de opening van de tentoonstelling 'Kunstwerken ter bevordering der Nutteloosheid' in Loods 32, in Lelystad. Op zaterdag 2 maart, vanaf 16.00 uur. (zie pag. 16)

In ieder geval tot volgende maand!
Hein Walter

Inhoud

pag 3	Archipelhof - mevrouw Knevel
pag 4/15	Galerie CUNST, Arnold Jongkind
pag 16	Kunstwerken ter bevordering
pag 17	Ongevraagde antwoorden
pag 18/19	Beschouwingen
pag 20/23	Pasen
pag 24/25	Kunst in de openbare ruimte
pag 26/29	Sprookje
pag 30/35	Ontmoetingen in Buitenhaeghe
pag 36/37	Kort nieuws/ Agendatips
pag 38	Adressen

Het maandelijks tijdschrift CUNST wordt gemaakt door de Kunstenaars Vereniging Flevoland. www.flevokunst.nl

Wilt u CUNST maandelijks in uw mailbox ontvangen?

Stuur een mail naar heinwalter@tiscali.nl. Gebruik dit adres ook voor kopij of vragen. Bellen kan ook: 06 51924882

Fire and Ice

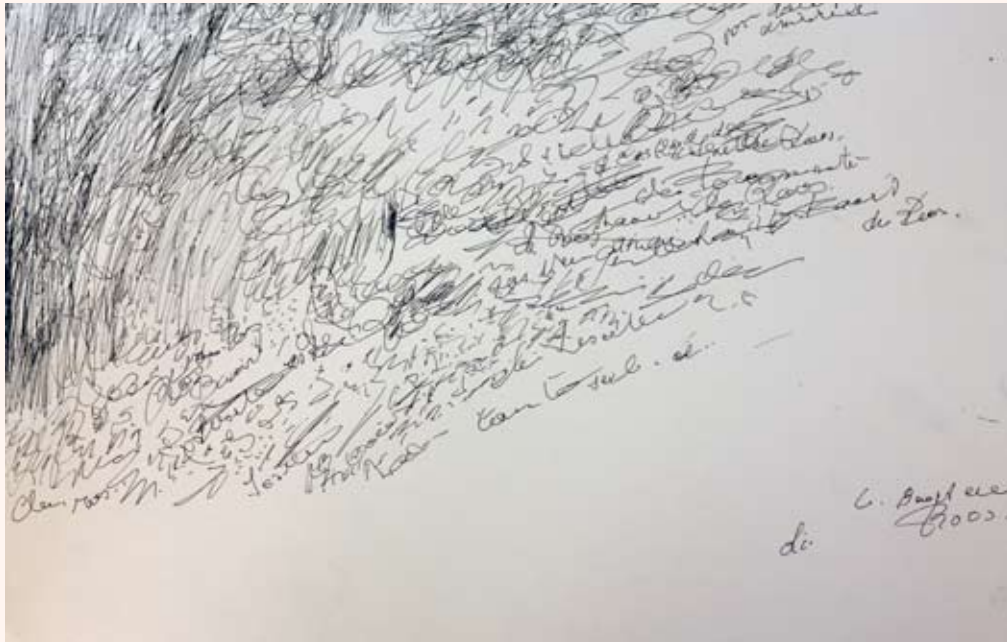
*Some say the world will end in fire,
Some say in ice.
From what I've tasted of desire
I hold with those who favor fire.
But if it had to perish twice,
I think I know enough of hate
To say that for destruction ice
Is also great
And would suffice.*

Robert Frost

Vlammen en ijs

*Sommigen zeggen dat het eindigt met vlammen,
anderen zeggen met ijs.
Door wat ik geproefd heb van het verlangen
sta ik bij hen die kiezen voor vlammen.
Maar was het twee keer prijs,
dan weet ik genoeg van haat
om te weten dat ijs
ook onwijs
goed werkt en volstaat.*

vertaling Hein Walter

De Archipelhof - *Mevrouw Knevel*
door Hein Walter

Mevrouw Knevel is een charmante mevrouw, ze is goed verzorgd en houdt van mooie kleren. Als je haar op straat zou tegenkomen, dan zou je niet vermoeden dat ze dementerend is. Als je voor het eerst met haar praat, dan nog zal je het niet meteen merken. Haar zwakke plek is haar zelfvertrouwen, dat is als eerste aan het verdwijnen. Ze is bangig en onzeker. Aan de andere kant vindt ze het leven in Archipelhof saai en wil ze dolgraag afleiding. Zo wil ze dus ook heel graag naar mijn atelier komen, *omdat het weer even wat anders is*. Ze wil graag tekenen, maar ze is heel onzeker over haar tekenkunsten. Toch heeft ze geen moeite om te beginnen. Ze vraagt wel voortdurend of het goed is wat ze doet. Dan zeg ik uiteraard dat het goed is, maar ze is nauwelijks stuurbaar. Als ik bijvoorbeeld vraag of ze in het midden van het tekenvel wil beginnen, dan gaat haar hand naar het midden, maar een seconde later tekent ze aan de rand. Ze kan ook geen enkele voorstelling meer tekenen, alleen rondjes, strepen, krassen. Soms probeert ze wel iets, maar die poging duurt hooguit enkele seconden, want dat gaat ze verder met krassen. Haar hand beweegt in een automatisme. Ze voelt zich daar prettig bij, dus ik laat haar dat ook doen. In dat automatisme gebeurde er deze keer iets opmerkelijks. Het krassen ging opeens over in het zetten van haar handtekening. Niet een keer, maar wel vijftig keer. Toen ik haar vroeg of ze haar naam wilde schrijven, toen kon ze dat niet. Daar was ze even ontdaan over, *nou kan ik toch opeens mijn naam niet schrijven*, maar dat duurde niet langer dan enkele tellen. Ze had overigens niet in de gaten dat ze achter elkaar haar handtekening zette, want het was voor haar een vergelijkbare beweging als het krassen. Ze vond de tekening mooi. Ik hield hem omhoog en zei dat ik er een landschap in zag, de wind die waait over hoog gras. Ze zag het ook, zei ze. Ze was aan de linkerkant van het vel begonnen. Aan de rechtekant bleef het onbetekend, niets, blanco. Alsof ze onbewust haar eigen proces van dementeren had getekend. In het begin nog vol, maar aan eind de leegte. Haar handtekeningen stonden er misschien om te laten zien dat ze er was, er echt was geweest. Het bewijs dat ze had geleefd.

De Archipelhof is de beschermde afdeling van woon- en zorgcentrum Archipel

Arnold Jongkind

De schilderijen die Arnold Jongkind maakt, voelen zich thuis bij de schilderijen van Salvador Dali, René Magritte, Carel Willink en Yves Tanguy. Niet bepaald de minsten. En de *lat der vergelijking* ligt daarmee meteen erg hoog! Maar deze schilderijen kunnen die vergelijking aan, zonder enige aarzeling. Geen navolger, geen epigoon, maar een kunstenaar met een eigen handschrift die taferelen maakt die in het museum de vergelijking met beroemde werken aankunnen.

De techniek, de zorgvuldigheid, het oog voor detail, het geduld, maar ook de ideeën, de verstilde humor, de visuele beeldspraak, het visionaire, de kritiek op de tijd, het zit er allemaal in.

Het platte vlak is iets magisch. Het is tijdloos.

Twee dimensies die ruimte geven aan de dimensies van de verbeelding.

Twee dimensies waarin grenzeloos alles kan.

Je kunt er spelen met sfeer, met meningen, met wensen en verwachtingen, je kunt voorspellingen doen, je kunt er onmogelijkheden mogelijk maken, toneelstukken regisseren, dramatische landschappen creëren.

Realistische onwerkelijkheden vol met kleuren en beelden, met diepte.

Grootse taferelen en tegelijk kleine breekbare poëzie.

Op 13 april opent Arnold Jongkind de tentoonstelling van zijn nieuwe collectie in het Gezondheidscentrum in Almere Fimwijk en die werken zullen dan op zijn website ook voor iedereen toegankelijk worden.

Arnold Jongkind
Simon van Collemstr.130 , Almere
036 53 74 542
www.arnoldjongkind.nl
contact@arnoldjongkind.nl

De opstand
45 x 70 cm
2006
Verkocht

De filosoof
80 x 120 cm
Olieverf op masoniet
€ 2200,-

Het conflict
60 x 80 cm
2006
Verkocht

Monument
40 x 80 cm
1999
Verkocht

Nachtwolken
50 x 70 cm
2005
Verkocht

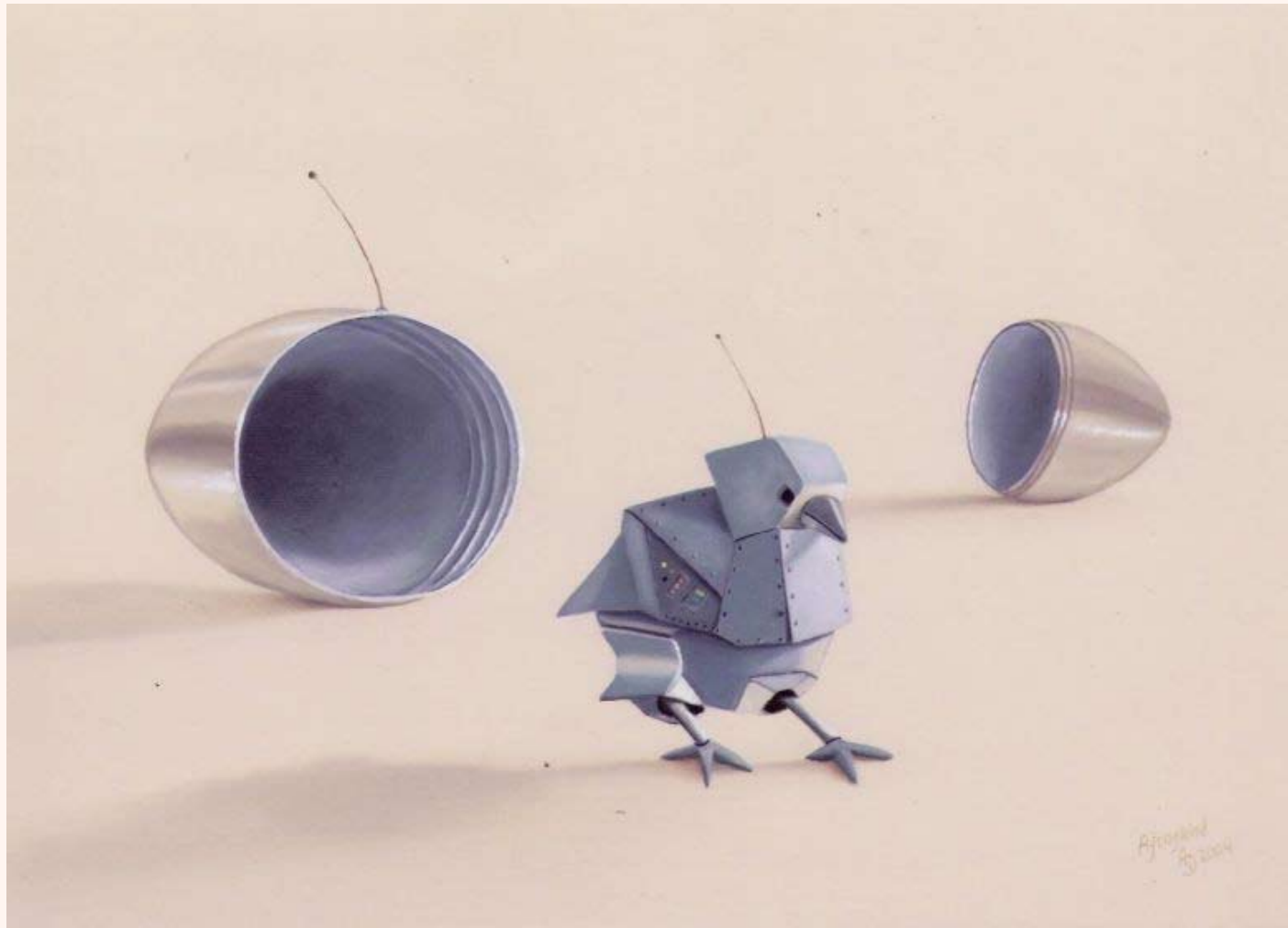
Contra
46 x 60,3 cm
2002
Verkocht

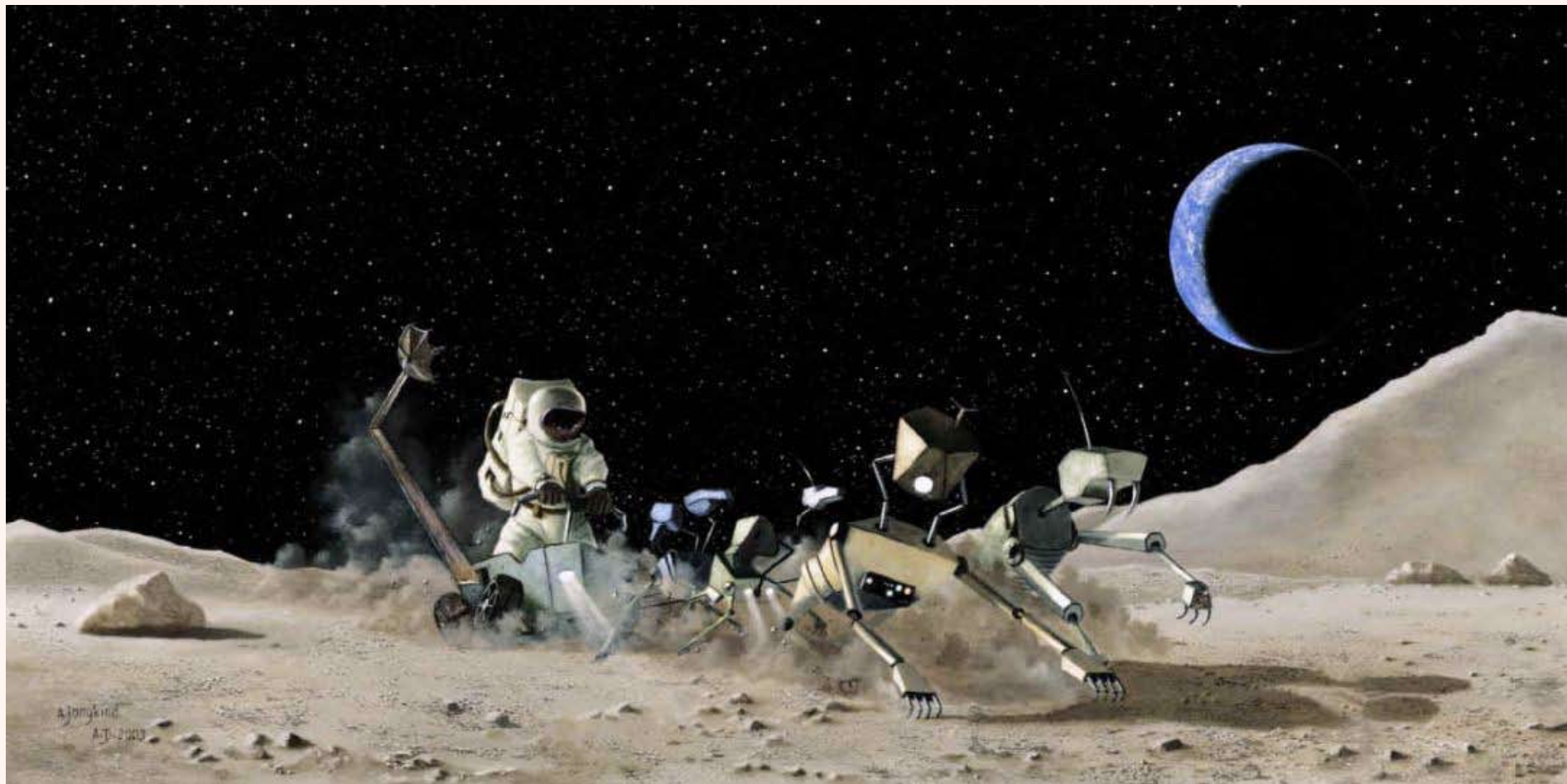
De afdaling
60 x 80 cm
2009
(nieuwe collectie)

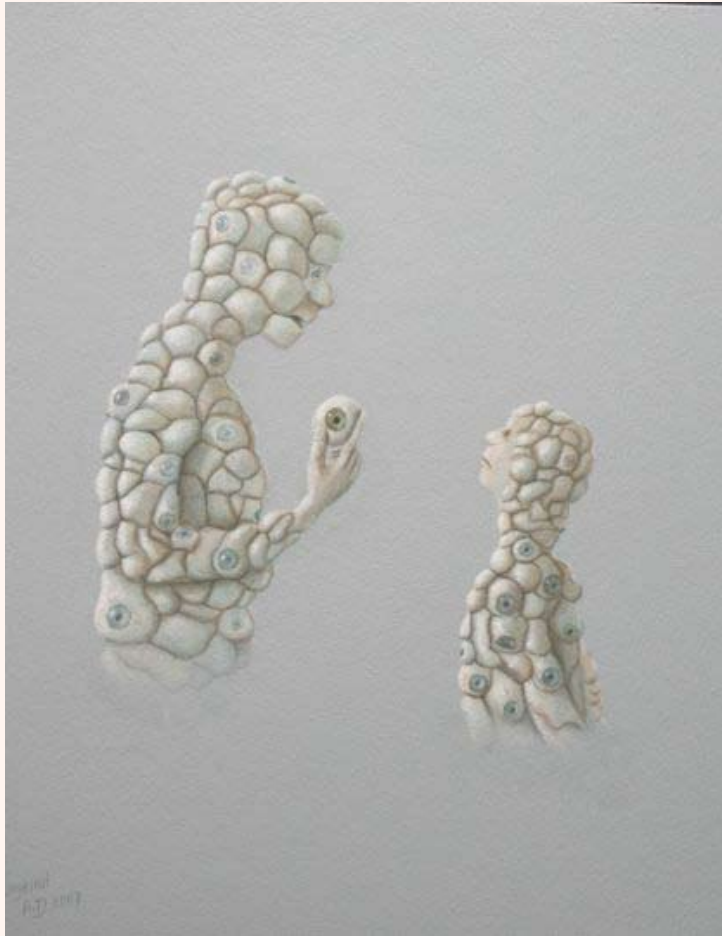
De verwondering
90 x 115 cm
2004
Verkocht

Op weg
18 x 25 cm
2004
Verkocht

De maanreis
30 x 60 cm
2003
Verkocht

Vader waarschuwt zoon voor de verleidingen des levens
25 x 30 cm
2007
Verkocht

De ontsnapping
50 x 65 cm
2007
€ 1800,-

#Loods 32 - 2 maart t/m 31 maart 'kunstwerken ter bevordering der nutteloosheid'

Op zaterdag 2 maart wordt om 16.00 uur door de heer A. Greiner (vertegenwoordiger van het Flevolands bedrijfsleven) in #Loods 32 de KVF expositie 'kunstwerken ter bevordering der nutteloosheid' geopend.

Op uitnodiging van Iris van 't Bosch (initiator van #Loods 32) heeft Hein Walter (artistiek leider KVF) enkele thema's bedacht die een boeiende expositie zouden kunnen opleveren.

Marisja van Weegberg en Sonja Rosing kozen voor het thema 'kunstwerken ter bevordering der nutteloosheid' en zijn tevens de gastcuratoren voor deze expositie. Eenentwintig kunstenaars hebben zich aan dit thema gewaagd. Inderdaad *gewaagd*... want hoe je het ook wendt of keert ... het is een thema dat veel vragen oproept.

Wij zien u graag op de opening:
zaterdag 2 Maart, om 16.00 uur
#Loods 32, Zeilweg 32 te Lelystad.

Verder geopend op donderdag en vrijdag van 15.00-18.00 uur
en zaterdag en zondag van 14.00-17.00 uur

Hiernaast een fragment uit een essay van Kees Fens dat wij u (hopelijk als bezoeker) ter overdenking willen meegeven.

Met vriendelijke groet, Sonja Rosing en Marisja van Weegberg

"We zitten in een nuttige cultuur in Nederland. Maar ook het nutteloze is zinvol. Ik had vroeger een abonnement op de *Times* en las iedere dag de brievenpagina. Die briefwisselingen liepen soms weken door en gingen over niks, over de vraag waar een gentleman zijn zakdoek droeg. Ik vond dat geweldig. Het nutteloze als hoogste vorm van zinloosheid dat vind ik prachtig. We dwalen nu misschien wel af, maar afdwalen is heel essentieel. De zin van het nutteloze wordt niet op de juiste manier onderkend. Iemand die een proefschrift schrijft over een paar regels van Leopold, dat is van een hogere nutteloosheid maar het is zo zinvol, omdat hij, als hij het goed doet, die hele Leopold in die ene waterdruppel laat zien.

Er moet een aantal mensen zijn dat van het bestaan een beeld voor ons oproept dat steeds nieuw is. Wij denken in clichés, hebben een aangeleerd wereldbeeld. Maar je hebt mensen nodig die kijken op een manier waarop wij nog nooit gezien hebben, die ordenen op een manier waarop wij dat nog nooit gedaan hebben. Mijn hele leven is ondenkbaar zonder die nutteloosheid. En het is het enige wat mij voor deze maatschappij nuttig heeft gemaakt."

ONGEVRAAGDE ANTWOORDEN: *een gedicht als antwoord op een gedicht*

Kleine ballade voor niets

Ik ben op weg gegaan
ik zag de huizen aan
de huizen bleven staan
ik ben op weg gegaan.

Ik liep tot aan de zee
de zee vroeg neem mij mee
ik had geen plaats voor twee
ik liep weg van de zee.

Ik zag een berg klom op
de berg vlakbij de top
trok hij zijn schouders op
ik stierf hals over kop.

Hans Andreus

Grote ballade voor alles

Ik sta voor altijd stil
ik zie nog geen verschil
dit moet om 's hemelswil
ik sta voor altijd stil.

Geen klok tikt aan mijn oor
geen storm zegt dingen voor
het gaat gewoon maar door
de stilte in mijn oor.

Ik ben een mens zo zeer
een mens dat ik niet meer
dood wil en leven weer
adem en nog een keer.

Hein Walter

BESCHOUWINGEN - door *Rob van den Broek*

Sinds 1998 bouw ik instrumenten, voornamelijk strijkinstrumenten, dus violen, altviolen en cello's. Deze cello "Quinton" heb ik gebouwd in 2011-2012. Een 5-snarig model, met een hoge e als extra snaar. Reden om deze cello te bouwen is geweest dat ik in 2005 in opdracht een 5-snarige altviool heb gebouwd, met een vergelijkbaar model en ik graag in series bouw en ook nog zelf cello speel. Deze cello is mijn vierde (ik ben inmiddels met mijn vijfde bezig!). Omdat de vraag was naar een 5-snarige altviool, leek mij het een prima idee de hele vorm

heeft hij iets dierlijks sprookjesachtigs, gerelateerd aan een mythologische vogelfiguur uit Egypte of omgeving.

In 2012 heb ik overeenstemming bereikt met het Muziek Instrumenten Museum (MIM) in Brussel, dat mijn instrumenten uiteindelijk wordt opgenomen in de collectie van het museum en de Europese databank. Inmiddels heb ik bijna 12 instrumenten die daarvoor in aanmerking komen. Twee complete strijkkwartetten, de serie Quintons altviool en cello en twee cello's, broer en zus Alien. Ze worden in zijn totaliteit door het MIM betiteld als experimentele instrumenten, met cultuur historische waarde vanwege het unieke en authentieke karakter.

dan ook maar anders te maken. Asymmetrische instrumenten komen overigens vaker voor. Na bestudering van een paar modellen, heb ik mijn eigen instrument getekend. In eerste instantie alleen de vorm van de kast. De vorm van de klankgaten, de kop, de knoppen zijn in de loop van de bouw al werkende ontstaan. Dat vind ik het prachtige aan het bouwproces, al doende komen de beelden vanzelf. De cello is uiteindelijk de grote versie van de altviool geworden, met dien verstande dat er wel een paar dingen afwijken. Natuurlijk het meest opvallende verschil is de kop. Waar bij de altviool een meer introverte kop heeft, ontstond bij de cello een trotse kop, zonder een directe verwijzing naar wie of wat,

BESCHOUWINGEN - door *Hein Walter*

Het werk heet 'Cursus Heiligheid in tien lessen'. Het is een werk op papier, gemaakt met pastelkrijt. Ingelijst met passe-partout is het werk 90 x 120 cm. Ik werkte zelf altijd met gouache. Het pastelkrijt had ik gekocht voor de bewoners van Archipelhof. Zij konden daar snel en kleurrijk mee werken. Het werkte goed. Eind 2012 kwam ik op het idee om het zelf ook eens te gebruiken. Het beviel me heel goed. Inmiddels heb ik al er al een stuk of tien werken mee gemaakt.

Dit werk stelt een zittende figuur voor - zoals die heel veel in mijn werken voorkomen - met vormen die je als geheel doen denken aan armen en benen, een romp en een hoofd. Maar als je de lijnen gaat volgen, dan wordt het lastig om de houding te begrijpen.

Deze zittende figuur zit ongemakkelijk. Het werk is ook onevenwichtig: de onderkant is te vol ten opzichte van de bovenkant. Aan de bovenkant is de blauwe lucht zichtbaar, daar is ruimte. Onderaan niet.

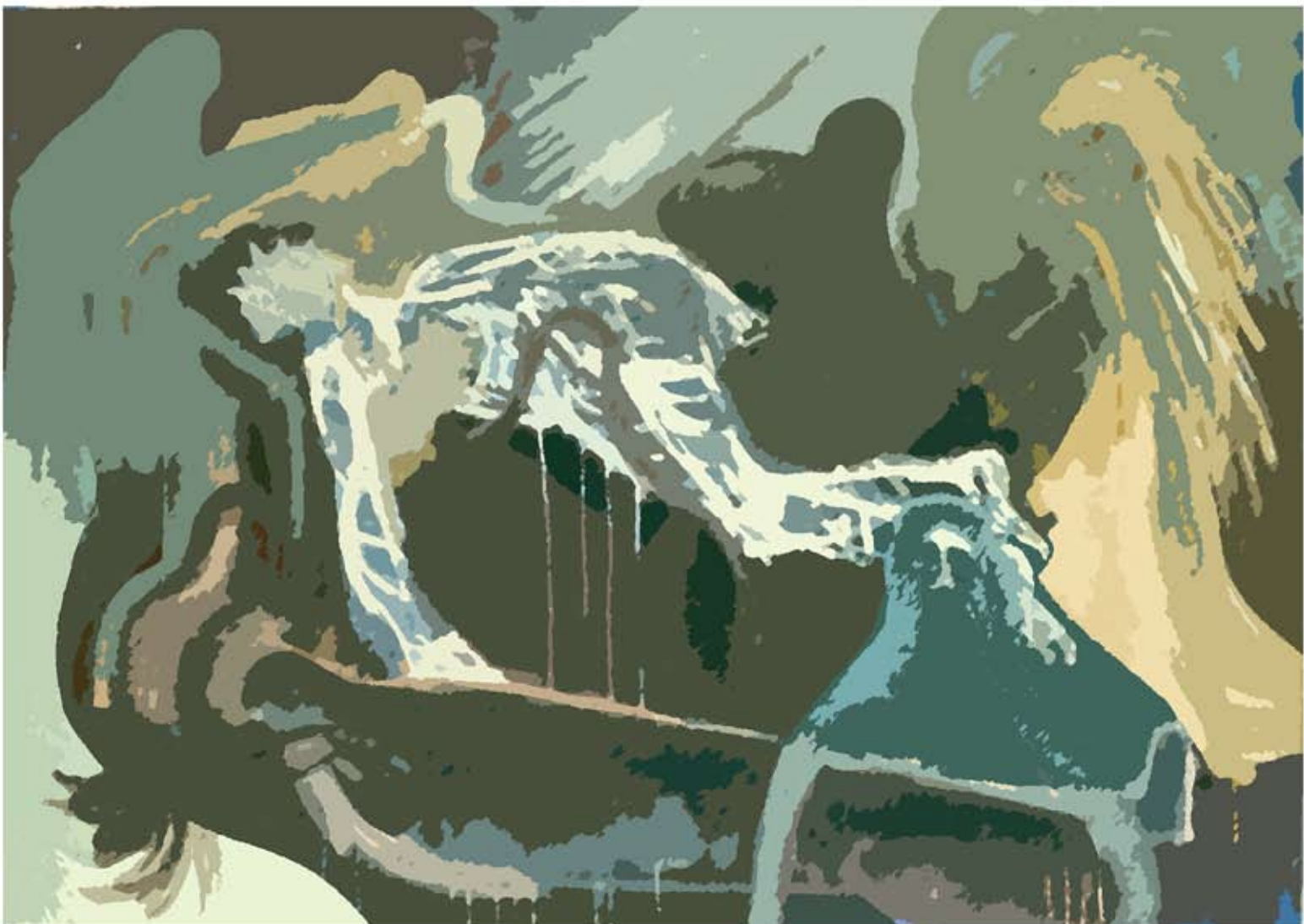
De lijnen van de vormen zijn rond, maar er zitten ook overal rechte lijnen, die doen denken aan pijlen of spijkers, krassen en lidtekens. Als je de titel leest, dan verbind je vanzelf de spijkers en strepen met de cursus heiligheid die deze figuur blijkbaar aan het doen is. Dan krijgt opeens ook het aureool boven het hoofd een betekenis.

Een cursus heiligheid zal in werkelijkheid niet gegeven worden. En stel dat die wel gegeven wordt, zou dan jezelf door pijlen laten doorboren een van de lessen zijn? Sint Sebastiaan werd met pijlen gedood en hij werd heilig. Mooie cursus zou dat zijn.

De titel is voor mijn gevoel een kanttekening bij alle spirituele cursussen die momenteel gegeven worden, de zoektochten van de moderne mens naar innerlijk geluk. Heeft deze cursist het gevonden?

Pasēn 31 maart 2013

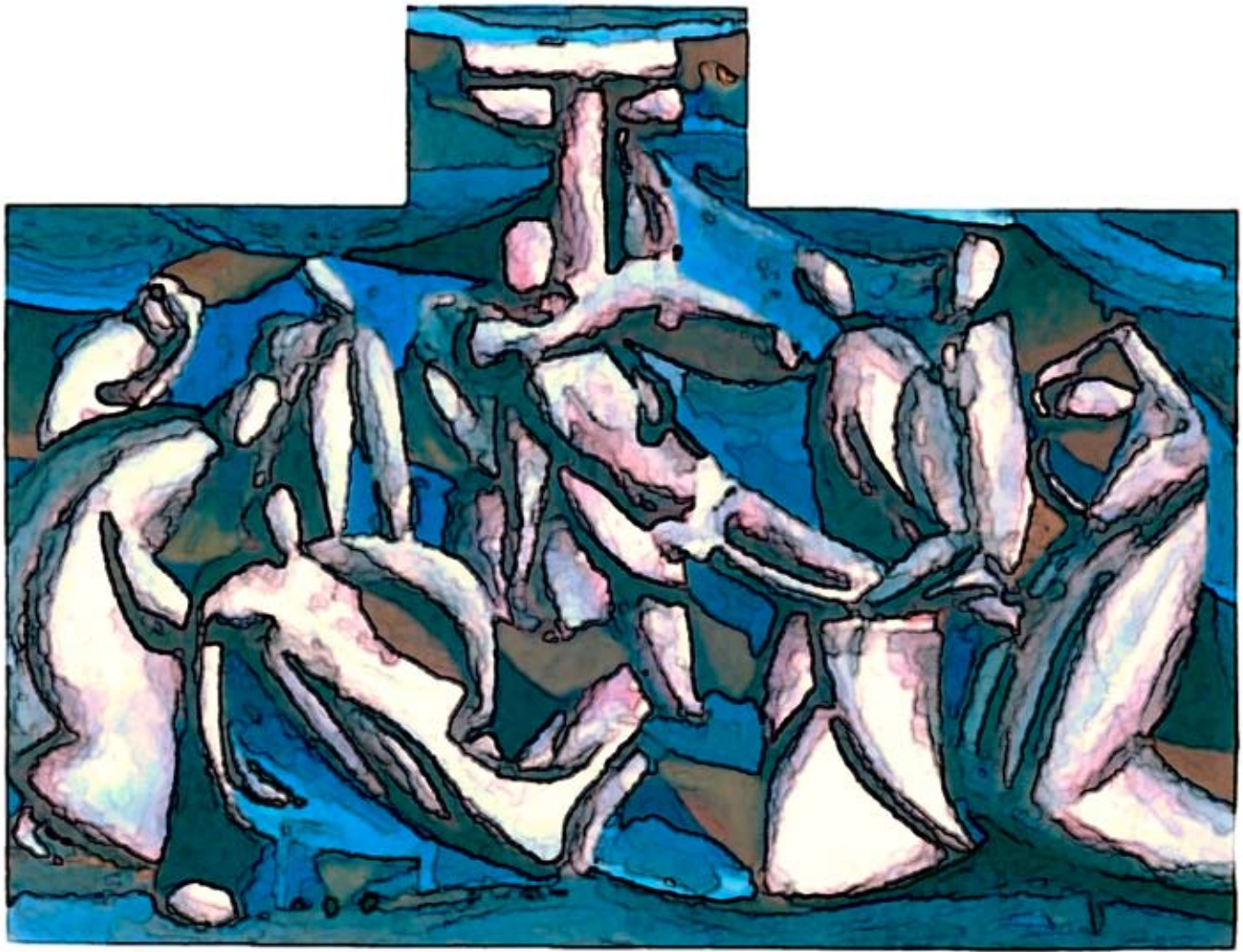
Pasēn

31 maart 2013

PasEn 31 maart 2013

Pasēn 31 maart 2013

KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE

De blauwe dromer

Jacqueline Verhaagen

2002

Hoge dwarsvaart - Harderhaven

Asfalt, basalt en beplanting

doorsnee 45 meter, hoogte 5 meter

Er zijn wakers, slapers en dromers. Wij, Flevolandse, die leven onder de zeespiegel, zouden die typering eigenlijk allemaal moeten kennen, maar de meesten kennen ze niet.

Het zijn benamingen voor dijken. De waker is de buitendijk en de slaper is de binnendijk die bij hoog water uit z'n slaap wordt gehaald. De dromer wordt ook dan nog niet wakker. Die ligt nog een stuk verder landinwaarts en wordt alleen bij extreem hoog waterpeil wakker.

Bij rampen. Praktisch nooit.

De dromer ligt een beetje achterover, z'n hoofd ontspannen, gedachteloos onderuit. Zijn open blauwe oog staart naar de hemel, of verder, kijkend naar de dingen waar mijneraars naar kijken.

Het kunstwerk *De blauwe dromer* ligt voor hetemaal Lovink, bij een sluis. De mensen op de boten, die wachten in de sluis op het zakken of stijgen van het water, hebben vaak een zelfde gemoedstoestand: wachten en wegdromen.

Deze blauwe dromer is een eiland in het nieuwe land. Flevoland is drooggelegd met als gevolg dat Schokland, dat daarvoor nog in het water lag, geen eiland meer was. Je zou dit kunstwerk kunnen zien

als een vergoeding aan het land: eiland kwijt, eiland terug. En het is zelfs beter, hier kunnen geen mensen op.

De blauwe dromer is gemaakt van de materialen waar ook de wegen en de dijken van zijn gemaakt. Asfalt en basalt.

Als tegenhanger van al dat functionele bouwen, een waterwerk zonder enig nut dan schoonheid.

De minnaar van koningin Martha

door Hein Walter

Er was eens een mooie koningin, haar naam was Martha.
 Ze was koningin van Craenenburgh.
 Koningin Martha woonde in een groot paleis
 met prachtige toeters en bellen,
 buigende bediendes en dienstige gezellen,
 goud en praal en alles erop en eraan,
 precies zoals je bij een koningin zou verwachten.
 Alles had ze...
 behalve een koning.

Ze was ooit verliefd geweest,
 ze was zelfs met hem getrouwd
 en ze waren echt gelukkig,
 maar het lot had hen maar enkele jaren samen gegeven.
 Hij stierf.
 Nu was ze voor haar gevoel al eindeloos lang alleen.
 Ze dacht dat ze zich met het lot verzoend had,
 wat kon ze anders,
 hertrouwen doen ze niet in koningshuizen –
 totdat ze op haar 49ste verjaardag
 opeens anders besloot.
 Maria, haar zus, vroeg haar onbevangen
 wat ze volgend jaar, als ze 50 zou worden,
 voor haar verjaardag wilde hebben,
 of ze daar al over na had gedacht.

Maria verwachtte dat Martha zou antwoorden
 dat ze een volksfeest wilde geven,
 of dat ze misschien
 een bijzondere parelketting wilde hebben,
 of iets in die geest,
 maar Martha gaf een heel onverwacht antwoord:
 ik wil voor mijn vijftigste verjaardag een minnaar!
 Maria wist niet zo goed waar ze kijken moest,
 maar voor koningin Martha was het opeens
 volkomen helder!
 Ze had er niet eerder zo over gedacht,
 maar nu ze het had uitgesproken wist ze het zeker:
 ze wilde een minnaar.
 Ze kon niet in het openbaar een nieuwe man uitkiezen,
 maar een minnaar kon toch zeker wel!
 Koningen deden niet anders,
 presidenten kwamen ermee weg,
 dus waarom zij niet.
 Voor haar vijftigste verjaardag wilde ze een minnaar en
 niets anders.
 De dag erna riep ze haar ministers bij elkaar
 en met hen besprak ze de procedure.
 Voor de ministers was het een beetje
 een ongemakkelijke situatie,
 maar ze deden allemaal alsof het doodnormaal was.

Koningin Martha had na het nachtje slapen
 precies uitgedacht hoe ze het wilde.

Ze wilde een man die op dit moment 50 jaar was
en ze wilde twee keer per maand bemind worden.
De rest van de maand kon ze dan weer
met volle aandacht aan het regeren besteden.

De ministers kregen de opdracht
om alle mannen van 50 jaar te benaderen.
Getrouwd, ongetrouwd, dik, dun, kaal, groot, klein,
alle mannen moest ze zien.
En het moest ook geen vraag zijn,
maar een koninklijk bevel die ze niet mochten weigeren.
Craenenburgh was geen groot land
en het aantal inwoners was te overzien.
Er bleken 330 mannen te wonen
die op dat moment 50 jaar waren.
Ze kregen allemaal een brief waarin werd uitgelegd
wat de bedoeling was.
Dat het een grote eer zou zijn
om minnaar te worden van koningin Martha.
Dat de vrouwen waarmee de mannen getrouwd waren
niets te vrezen hadden,
omdat het maar ging om twee keer
een minnelijk samenzijn per maand.
En dat het een burgerplicht was
om de koningin gelukkig te maken.
Dat koningin Martha het komende jaar
alle mannen van vijftig jaar zou ontmoeten,
met hen één nacht het koninklijk bed zou delen

en dat ze na al die avonturen
de beste minnaar zou kiezen.
Het zou voor de koningin ongetwijfeld
een marathon worden,
misschien zelfs een uitputtingsslag,
maar dat ze vastbesloten was om het zo te doen.
Hoogachtend, de minister van Minnarestiële Zaken

Drie weken na haar verjaardag
stond de eerste man op de stoep van het paleis.
Hij had bloemen bij zich.
Een lakei bracht hem naar de badvertrekken
waar hij door drie jonge diensters
helemaal schoon werd gewassen en opnieuw gekleed.
Daarna werd hij fris naar de ontvangstkamer gebracht
waar de koningin op hem stond te wachten.
Glaasje wijn, een blokje kaas,
een beetje praten over koetjes en kalfjes,
totdat het moment gekomen was
om de daad bij het woord te voegen.

Koningin Martha was een prachtige vrouw
die altijd prachtig gekleed ging en koninklijk bewoog,
maar toen het tijd was om haar kleren uit te doen,
moest ze toch enige onzekerheid
over haar lichaam wegslikken
en twijfelde ze ernstig aan haar plan.
Maar ze kon niet meer terug.

Haar eerste minnaar had het echter veel zwaarder.
 Hij had om de spanning te overwinnen
 thuis al wat gedronken
 en nu was hij een beetje aangeschoten.
 Eenmaal in bed duurde het lang
 voordat de natuur haar werk deed...
 het werd voor beiden
 een nogal onbevredigende ervaring.

De tweede man was volkomen anders dan de eerste.
 Een ruwe kerel die de weg in bed wel wist.
 Koningin Martha concludeerde de ochtend erna
 dat ze een onverwacht plezierige nacht had gehad,
 maar dat ze deze minnaar
 niet elke twee weken wilde of kon ontvangen.

En zo was de marathon begonnen.
 Elke avond ontving de koningin
 een man in haar Koninklijke bedstee.
 De een was sloom, de ander was dik,
 de derde had een veel te dikke buik,
 de vierde had een erectie die nauwelijks
 om aandacht vroeg,
 de vijfde praatte saai, de zesde was te aardig,
 de zevende, de achtste, de negende...

Koningin Martha probeerde zich al die mannen
 goed in haar geheugen te prenten,

maar dat kostte haar veel meer moeite
 dan ze had verwacht.
 De gedroomde minnaar was ook duidelijk
 nog niet voorbij gekomen.
 En zelfs nadat ze de eerste honderd mannen
 in haar schede had ontvangen,
 moest ze aan haar zus bekennen
 dat geen enkele van die honderd mannen
 voldoende indruk op haar had gemaakt.

Maria sprak haar moed in
 en zei dat er natuurlijk wel
 een goede minnaar zou komen,
 dat kon toch haast niet anders!
 Koningin Martha, die aardig uitgeput begon te raken
 van die vrijpartijen, knikte voorzichtig.
 Ja, een van de resterende 230 mannen
 moest toch een goede minnaar zijn.

Na 300 dagen was die ene geweldige minnaar
 nog steeds niet geweest.
 De Koninklijke Vrijpartijen –
 de K.V.'s zoals ze in de volksmond genoemd werden –
 waren ondertussen volkomen ongeïnspireerd geworden.
 De mannen deden natuurlijk ontzettend hun best –
 de een kwam met rozen,
 de ander had een lied ingestudeerd,
 weer een ander had een gedicht geschreven –

maar het kon de koningin niet bekoren.
 Waren de V.P. 's in het begin
 soms urendurende acrobatische toeren geweest,
 de laatste honderdvijftig waren vluggertjes.
 Soms sliep de koningin zelfs al
 terwijl de man nog met haar bezig was.

Het was inderdaad een uitputtingsslag geworden,
 in sommige opzichten was het zelfs
 een hels jaar geworden
 en had de koningin het gevoel
 dat ze uitgewoond was en versleten.

Halverwege had ze gedacht
 dat er nooit een einde aan zou komen...
 maar dat einde was toch gekomen.

Deze avond zou de laatste man komen,
 de allerlaatste man!
 Werkelijk geen van de 329 mannen
 was bijzonder genoeg geweest.
 Er zaten heus wel leuke bij, aardige, grappige en ook
 mooie en aantrekkelijke,
 maar ze had bij geen van deze mannen
 het gevoel gehad
 dat ze een minnaar aan haar borsten had gehad.

Morgen zou ze 50 jaar worden

en ze had nog één man tegoed.
 Zou deze allerlaatste man dan haar minnaar zijn?

Ze bekeek zichzelf in de spiegel...
 en na een minuut of vijf nam ze een beslissing.
 Ze besloot dat deze man, deze allerlaatste man,
 haar minnaar zou worden.
 Hij zou een heel bijzondere minnaar worden.
 Een minnaar die ze nooit zou ontmoeten.
 Ze liet de lakei komen
 en gaf hem de opdracht om de man,
 die al in de badvertrekken werd voorbereid,
 naar huis te sturen.
 De man kreeg te horen dat hij was geselecteerd
 om de minnaar te worden van de koningin
 en dat hij voor de rest van zijn leven
 de financiële vruchten van die positie zou plukken .

Maar hij kreeg ook de boodschap
 dat hij haar nooit en te nimmer mocht ontmoeten.
 En zo geschiedde.

Koningin Martha vierde haar vijftigste verjaardag
 en leefde nog lang en werkelijk gelukkig.

De Muren van Buitenhaeghe - een terugblik

Stichting De Zijderups organiseert sociaal-maatschappelijke kunstprojecten. Een van die projecten is het ontwikkelen van kunstprojecten in zorgcentra, zoals zorgcentrum Buitenhaeghe in Almere Buiten. In 2010 realiseerden de stichting daar het project 'Ontmoetingen in Buitenhaeghe'.

Er stond een groot schilderslinnen in de gang, een opgespannen doek van 10 x 2 meter. Het was opgespannen op een groot en stevig raamwerk, zodat het vast en veilig stond.

Dat doek stond er 20 weken er werd wekelijks aan gewerkt, elke vrijdagmorgen. Steeds met en door andere groepen, maar altijd onder leiding van een van de projectleiders (Ninette Koning en Marie Thérèse van der Riet)

Elke week kwam er een groep Almeerders aan het schilderij werken. Het ging om groepen van 10 tot 15 mensen. Het ging om verschillende soorten groepen, zoals kinderen van basisscholen, kinderen van middelbare scholen, buurtbewoners, groepen nieuwe Nederlanders vanuit het ROC, en anderen. Het schilderij was een groeiend schilderij. Er bestond steeds de mogelijkheid dat mensen delen van het

schilderij kunnen overschilderen of verder ontwikkelen. Er werd geschilderd met acrylverf. Met grote en kleine kwasten, maar ook met allerlei andere meer experimentele schildergereedschappen, zoals spatels en borstels, wissers, krabbers, bezems en sponzen. Ervaring in schilderen was niet noodzakelijk.

De bewoners van Buitenhaeghe konden kijken naar hoe het schilderij vorderde, maar ze konden ook meedoen.

Na 10 vrijdagmorgens was het eerste schilderij. In totaal zijn er op die manier twee schilderijen gemaakt. Het tweede schilderij was na 9 ontmoetingen klaar.

Op de volgende pagina's is te zien hoe het tweede schilderij zich ontwikkelde.

Voor een visueel verslag en filmpjes, zie www.dezijderups.nl

Het project is mogelijk gemaakt door subsidies van de gemeente Almere, Het Prins Bernhard Cultuurfonds, Het Oranje Fonds en Buitenhaeghe.

KORT NIEUWS/ AGENDATIPS

Bijzondere websites en documentaires:

<http://www.beeldendiegeblijven.nl>

<http://www.youtube.com/watch?v=rVO26URqC24>

<http://www.bosrtv.nl/uitzending.aspx?IntEntityId=1590>

<http://tegenlicht.vpro.nl/afleveringen/2012-2013/Semler.html>

Nieuwe Bibilothek Almere

Zondag 17 maart viert de nieuwe bibliotheek de jaarlijkse Boekenweek nieuwscafé op de tweede etage.

Museumbezoek

Stichting De Zijderups gaat van tijd tot tijd met bewoners van zorgcentrum Buitenhaeghe naar het museum. Op 27 februari zijn ze naar het Singer Museum geweest in Laren. Er worden voor die 'reisjes' steeds begeleiders gezocht die in het bezit zijn van een auto. Reiskosten, entree, koffie en taart worden dan betaald vanuit subsidiegelden. Op 27 februari bestond de groep uit 22 mensen.

FACEBOOK VEILING

Vanaf woensdag 27 februari tot zaterdag 2 maart 20.00 uur kan er op Facebook geboden worden op het werk 'Paradijsvogels'. ingelijst 90 x 120 cm, gouache/pastelkrijt

Van 22 t/m 25 januari vond de eerste Facebookveiling plaats van een kunstwerk van Hein Walter. Die veilingen zullen regelmatig gaan plaatsvinden, de komende tijd maandelijks. Het eerste werk, een groot kleurrijk werk van 90 x 120 cm, mooi ingelijst, met de titel 'Lessen in zelfomhelzing' ontlokte aan vier mensen een bod. Het werk werd uiteindelijk voor € 230 verkocht.

Interesse? Op woensdag 27 februari werd dus het tweede werk op Facebook geplaatst. Op zaterdagavond 2 juni 20.00 uur zal de hamerslag worden gegeven. Wie op dat moment het hoogste bod heeft gedaan, kan zich eigenaar noemen.

De biedingen gaan in stappen van € 25,-

Nog geen vriend van Hein Walter?

Ga naar: <http://www.facebook.com/hein.walter>

29 maart wordt het derde werk aangeboden. Dan kan er tot dinsdag 2 april, 20.00 uur geboden worden.

DVD Boven Warande cadeau aan bewoners Warande

De Barak geeft aan alle bewoners van de nieuwe woonwijk Warande in Lelystad het video-kunstwerk Boven Warande van beeldend kunstenaar Arjen Boerstra cadeau. Halverwege Februari viel het kunstwerk van Arjen Boerstra bij de bewoners van Warande op de deurmat.

Drie jaar lang heeft Arjen Boerstra in opdracht van De Barak luchtopnames gemaakt van het veranderde landschap, van akkerland naar nieuwbouwwijk, in Warande. Met een camera gericht op een zilveren bol aan een vlieger volgde Arjen Boerstra de ontwikkelingen van de jongste nieuwbouwwijk van Lelystad.

December 2012 heeft hij de laatste opnames gemaakt, die samen met eerdere opnames in een compilatie is te zien in de tentoonstelling PATRONEN. De tentoonstelling PATRONEN loopt t/m 20.05.13 in het Nieuw Land Erfgoedcentrum, Oostvaardersdijk 0113, Lelystad

Culturele stichting De Barak onderzoekt of het mogelijk is om begrippen als flora, fauna, ruimte, duurzaamheid en milieubewustzijn te combineren met kunst en te integreren in de bouw van Warande en de ontwikkelingen van Lelystad. Het video-kunstwerk van Arjen Boerstra verbeeldt de landschappelijke verandering, van akkerland naar stad.

woensdag 13 maart 2013

Bibliotheek Almere Stad, nieuwscafé
20.00 tot 22.00 uur

ZZP'er in Almere

Almere kent een groot aantal ZZP'ers: er wordt geschat zo'n 12.000. Vanwege de crisis groeit dat aantal nog. Mensen die ontslagen zijn bijvoorbeeld, proberen voor zichzelf te beginnen, met wisselend succes. Ondanks de sterke toename van het aantal ZZP'ers is het een ongrijpbare groep die nauwelijks in de economische statistieken lijkt mee te tellen, laat staan dat er sprake is van enige organisatie of speciale voorzieningen.

Tijdens het DebatCafé bespreken we de stand van zaken in Almere, de behoefte aan meer uitwisseling en een platform, wat er nodig is aan voorzieningen en wat kan de rol van de gemeente zijn.

Panelleden: Marc van Rooij, Brigitte Hulscher, Joost van den Donk en een vertegenwoordiger van Economische Zaken van de gemeente Almere.

Datum: woensdag 13 maart

Tijd: 20.00 inloop vanaf 19.30

Toegang gratis

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.flevokunst.nl	NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYST.	www.nieuwlanderfgoed.nl
KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND	www.nieuwverleden.info	STICHTING ORGACOM – LELYSTAD	www.orgacom.nl
MUSEUM DE PAVILJOENS - ALMERE	www.depaviljoens.nl	STICHTING DE BARAK – LELYSTAD	www.debarak.nl
CORROSIA! – ALMERE	www.corrosia.nl	DE KUBUS – LELYSTAD	www.dekubuslelystad.nl
DE KUNSTLINIE – ALMERE	www.dekunstlinie.nl	HET FLEVO-LANDSCHAP –LELYSTAD	www.flevo-landschap.nl
STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE	www.dezijderups.nl	UITGAST	www.uitgast.nl
DE MUREN VAN.... – ALMERE	www.demurenvan.nl	FIEVOLANDSE THEATERVERENIGING JTL	www.jtl-theater.nl
BG 22 24 - ALMERE	www.bg-22-24.nl	KAMERKOOR LELYSTAD - LELYSTAD	www.kamerkoorlelystad.nl
CASLA – ALMERE	www.casla.nl	LAK (Lelystadse amateur kunstenaars)	www.atelierdeveste.nl
De WITTE OLIFANT - ALMERE	www.opleidingdewitteolifant.nl	MUSEUM NAGELE – NAGELE	www.museumnagele.nl
ART LOCA	www.artloca.nl	MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD	www.muzischcentrum.nl
EINDIG LAAGLAND	www.eindiglaagland.nl	JONGEREN POPPODIUM - EMMELOORD	www.de-klos.nl
AIR BRUSH – ALMERE	www.airbrush-almere.nl	DE VERBEELDING – ZEEWOLDE	www.deverbeeldingzeewolde.nl
KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE	www.kunst-enzo.nl	HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG	www.hotelvansaaze.nl
VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE	www.verenigingalmere2018.nl	NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG	www.natuurmonumenten.nl
DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE	www.denieuwebibliotheek.nl/agenda	DANSCENTRUM ARTISTIQUE	www.danscentrumartistique.nl
FLOWLAND – ALMERE	www.flowland.nl	KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.kunstindeopenbareruimte.nl
SCHUTZ ENSEMBLE - ALMERE	www.schutzensemble.nl	KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE	www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html
DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALM	www.devoetnoot.nl	DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND	www.flevolandbovenwater.nl
STICHTING BUITENSTAD - ALMERE	www.buitenstad.nl	APOLLO ENSEMBLE	www.apollo-ensemble.nl
STAD EN NATUUR - ALMERE	www.stadennatuur.nl	XL DE ATELIERS – DRONTEN	www.xldeateliers.nl
THEATERGROEP SUBURBIA - ALMERE	www.theatergroepsuburbia.nl	KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN	www.kunstraaddronten.nl
THEATERGROEP ONGEREMD - ALMERE	www.theatergroepongeremd.nl	FLEVOKU(N)STBOULEVARD	www.flevokunstboulevard.nl
DE BONTE HOND - ALMERE	www.bontehond.net	KUNSTEDUCATIE	www.kunsteducationetwerk.nl
THEATERGEZELSCHAP VIS À VIS - ALMERE	www.visavis.nl		
JEUGDTHEATER HET BLAUWE HUIS - ALM.	www.hetblauwehuis.nl		

SCHOUWBURG IN DRONTEN: www.meerpaal.nl
SCHOUWBURG IN ALMERE: www.schouwburgalmere.nl
SCHOUWBURG IN LELYSTAD: www.agora-lelystad.nl
SCHOUWBURG IN EMMELOORD: www.theater-voorhuys.nl

Galerie ART nivo - ALMERE www.artnivo.nl
HET KUNSTHUIS – ALMERE www.hetkunsthuis.nl
GALERIE ALOSERY - ALMERE www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
AIS ART – ALMERE www.ais-art.nl
BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE - www.kunstprojecten.nl
DO GALLERY - ALMERE www.dogallery.nl
KUNSTUITLEEN – LELYSTAD www.kunstuitleen-flevoland.nl
KUNSTUILEEN DE VESTE - LELYSTAD www.atelierdeveste.nl
KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD www.kunsthuiscalliope.nl
HIVA OA ART GALLERY - LELYSTAD www.hivaoa.nl
GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN www.aandeamstel.nl
KUNSTUITLEEN – EMMELOORD www.kunstuitleenemmeloord.nl
GALERIE KIK – EMMELOORD www.galeriekik.nl
GALERIE DE PAARDENSTAL - ESPEL www.galeriedepaardenstal.nl

Cunst